

"இந்த நாயை எங்கிருந்து கொண்டுவந்தீர்கள்?" என்று அவரிடம் கேட்டேன். ரஃபி சிங் சொல்லலானார். "அது ஒரு பெரிய கதை. இந்த நாயின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முன்னீற்று நாய்கள் என் நண்பரூள் ஒருவரிடம் இருக்கின்றன. அவர் ஒரு செல்வார். இந்த நாயை அவர்தான் எனக்குக் கொடுத்தார். அவர் நல்ல வேட்டைக்காரர். அது மட்டுமல்ல; நாய் வளர்ப்பிலும் அவருக்கு அளவு கடந்த ஆசை. நாய்களைக் கவனிப்பதற்கு மட்டும் சும்மா இருப்பது ஆட்களுக்கு மலேவதை திருக்கிறார். இரவில் அந்தச் செல்வார் தமது பங்களாவில் எந்தக் கதவையும் மீட்டுவதே இல்லை. எந்த எந்தக் கதவுகளின் மீலம் அந்தச் செல்வரின் இல்லத்திற்குக் குள்ளும், காமப் பெளண்டுகுள்ளும் அந்நியர் வர இயலாமலோ, அந்தக் கதவு வாயிற்படிகளை எல்லாம் நாலு நாலு நாய்கள் காவல் புரியும். இரவூ 7 மணிக் குத்தம் காவல் நாய்களைச் செல்வார் தடவிக் கொடுப்பார். பிறகே உறங்கச் செல்வார். செல்வார் தடவிக் கொடுத்த பிறகு, நாய் வளர்ப்பு வேலகை காரணங்கூட எந்த வழியாகவும் உள்ளே புக முடியாது.

"மறுநாள் காலையில் செல்வரோ, அவருடைய மனைவியோ விழித்து எழுந்து வந்து மறுபடியும் நாயதை தடவிக் கொடுத்த பின்னே வேலகை காரர்கள் உள்ளே வருவார்கள். வரவும் முடியும். இரவில் எந்தத் திருடனும், எந்தக் கொடிய மிருகமும் உள்ளே வர முடியாது. அப்படி வந்தால், முன்னீற்று நாய்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எதிர்க்குமாம். மனிதனையோ, கொடிய மிருகத்தையோ அவற்றுள் பெரும்பாலான நாய்கள் துரத்திக் கொண்டு போகும். மற்ற நாய்களோ வீட்டில் காவல் காக்கும். அப்பகிக் காக்க நிரந்தரமாக உள்ள நாய்கள் எந்தக் காரணத்தையுமீட்டும் அந்த இடத்தை விட்டு அகல்வதில்லையாம். இப்படிப்பட்ட முன்னீற்று நாய்களை நீங்கள் எங்கும் கண்டிருக்க மாட்டீர்கள். மலேவும், அந்த நண்பரூம் அவருடைய மனைவியும் ஆளுக்கு ஒரு துப்பாக்கியுடன் காட்டிற்கு வேட்டையாடத் தங்கள் இரண்டு வயதுக் குழந்தையையும் எடுத்துச் செல்வார்கள். காட்டில் எங்கயோவது ஒரு மரக்கிளையில் ஏணைக் கூட்டிக் குழந்தையை அதில் தூங்க விடுவார்கள். பிறகு திசைக்கு இரண்டு நாய்கள் வீதம் நான்கு திசைகளிலும் எட்டு நாய்களைக் குழந்தைக்குக் காவல் வைத்து விட்டு மற்ற நாய்களுடன் அவர்கள் இருவரும் வேட்டைக்குப் போவார்கள். குழந்தையின் பெற்றோர்கள் வருவதற்கு முன் குழந்தை எழுந்து அழுவதால், உடனே ஏணையின் தனிக் கயிற்ப்பிடித்து இப்படியும் அப்படியும் இழுத்து ஆட்டி விடுமாம் அவற்றில் ஒரு நாய்.

"வேட்டையாடிக் கொண்டு வந்த பிராணியின் மாமிசத்தில் பாதிக்கு மலே தங்கள் நாய்களுக்கு அவர்கள் போடுவார்கள். அந்தச் செல்வரிடமிருந்து கிடைத்த நாய்தான் இது. ஆனால் இந்த நாயை நான் வேட்டைக்கு மற்றொரு விதமாகப் பழக்கி வைத்திருக்கிறேன்."

நான் அவரது இல்லத்தில் இருந்தபோது ரஃபி சிங்குக்கு மிக நெருங்கிய நண்பரான ஜயசீலன் என்பவர், தாம் புலி வேட்டைக்குப் போவதாகவும், ஆகவே புலி வேட்டையில் மிகவும் தந்திரமான ரஃபி சிங்கின் நாயை ஒரு நாளகைக்கு இரவல் கொடுக்கும் படியும் கேட்டுக் கொண்டார்.

புலி வேட்டைக்கு ஜயசீலன் போவதகை களே விப்பட்டவூடன், "நானும் உங்களூடன் வருகிறேன்" என்று ஜயசீலனிடம் கூறினனே.

ஆனால் ரஃப் சிங், "இப்போது வணேட்டாம். நான் போகும் போது வாறுங்கள். புவியை வட்டையாடுவோருள், புவியின் கணத்தை மழுவதும் தரிந்து கொண்டவர்கள் எவரும் இல்லை. எது எப்படி இருக்காமோ, யாருக்குத் தரியும்? நீ லகிரிப் பகுதியில் ஆட்கொல்லிப் புவி இல்லை என்று அதிகாரிகள் நினைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் மசூரிலிருந்து அத்தகைய புவி ஒன்று ஓரே இரவில் நுழைந்து மலை பிரயாணம் செய்து நீ லகிரிக் கும் வருவதுண்டு" என்று கஃறினார்.

நான் "அப்படியானால் சரி; நான் இப்போது ஜயசீ லனுடன் போகவில்லை" என்று ஒப்புக் கொண்டேன்.

"நீங்கள் என நாயகைக் கொண்டு போவதில் எனக்கொன்றும் தடையில்லை. ஆனால் நான் சொல்வதைப் போல் மட்டும் தயை செய்து மறக்காமல் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வீணாக நாய் இறந்து விடும். காட்பினுள் நாயகைக் கட்டி அழைத்துச் செல்லும் போது, நாய் முன்னால் போய்க் கொண்டே இருக்கும். இடையில் புவியையோ, கரடியையோ மற்ற மிருகங்களையோ மோப்பம் பிடித்ததும், நாய் உங்களின் சூற்றி வரும். அப்படி இது செய்தால், உடனே இந்த நாயை அழைத்து விட்டு விடுங்கள். அழைத்து விட்டதும் நாய் உங்களுக்கு முன்னால் சூமார் இருபது அல்லது முப்பது அடி தூரத்தில் போய்க் கொண்டே இருக்கும். மோப்பம் பிடித்த பிராணியைக் கண்டதும் நாய் கீழே உட்கார்ந்து மெதுவாக நகர்ந்து போக ஆரம்பிக்கும். நீங்களும் அதன் பின்னால் நடந்து போக வேண்டும். எதிரியின் அருகில் ஓரளவுக்கு நாய் போனதும், மலே போகாமல் நின்று விடும். அப்போது நீங்கள் உடனே உங்கள் துப்பாக்கியால் ஆகாயத்தைப் பார்த்துச் சூட வேண்டும். அந்த வடிச் சத்தம் கேட்டுப் புவி ஒரு வினாடி திரும்பும். அந்த கணத்தில் நாய் ஓரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து புவியின் தொண்டையைப் பிடித்துக் கொள்ளும். நாயை என்னதான் புவி உதறினாலும் நாய் தன் பிடியை விடாது. கட்சியில் புவிக் குமச்சுத் திணற ஆரம்பிக்கும். அப்போது புவியை நீங்கள் சூட வேண்டும். அந்த நிலையில் புவி உடனே சூருண்டு கீழே விழுந்து விடும். நீங்கள் சூட்ட பிறகுதான் நாய் தன் பிடியை விடும். அதுவரையில் புவியின் கழுத்தை நாய் விடாது. தயை செய்து இவற்றை எல்லாம் ஒழங்காகச் செய்ய வேண்டும்" என்று ஜயசீ லனிடம் ரஃப் சிங் கஃறினார்.

ஜயசீ லனும் "சரி" என்று கஃறி ரஃப் சிங்கின் நாயதைத் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு போனார். அன்று மாலையில் சூமார் ஐந்து அல்லது ஆறு மணி இருக்கும்.

"காலையில் போனவர் இன்னும் வரவில்லையே" என்ற கவலையுடன் நானும் ரஃப் சிங்கும் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தோம். சிறிது தூரத்தில் ஜயசீ லன் மச்சு வாங்க ஓடி வருவது தரிந்தது. ஆனால் நாயகை காணவில்லை.

"மிஸ்டர் ரஃப் சிங்! நீங்கள் சொன்னதைப் போலல்லாமல் நாய் செய்தது. ஆனால் புவியின் எதிரில் நாயின் தோற்றத்தையும், பார்வையையும், புவியின் பார்வையையும் கண்ட எனக்கு உடம்பெல்லாம் நடுக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஒரு நிமிஷங்கூட நான் அங்கு இல்லை. உடனே ஓரே ஓட்டமாக ஓடி வந்து காரில் ஏறிக் கொண்டேன்" என்று சொல்லி முடிப்பதற்கு முன், ரஃப் சிங்கின் கண்கள் சிவந்தன.

அவர் மனம் பதறியவராய், ஜயசீ லன் சூட்டிக் காட்டிய திசையிலே தம் துப்பாக்கியுடன் பறந்தார்.

